

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vir teneatur ex præcepto vxorem fornicantem dimittere? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad tertium dicendum, quod fornicatio directe est contra bonum matrimonij: quia tollitur per eam eritudo prolis, & fides frangitur, & significatio non seruatur, dum unus coniugum pluribus carnem suam diuidit: & ideo alia crimina quamvis forte sint maiora fornicatione, non tamen causant diuortium. Sed quia infidelitas, quæ dicitur spiritualis fornicatio, etiam est contra bonum matrimonij, quod est protinus educanda ad cultum Dei: etiam ipsa facit diuortium, sed tamen aliter, quam corporalis fornicatio: quia propter unum actum fornicationis carnalis potest procedi ad diuortium, non autem propter unum actum infidelitatis, sed propter consuetudinem, quæ pertinaciam ostendit, in qua infidelitas perficitur.

Ad quartum dicendum, quod etiam propter violen-
contra naturam potest procedi ad diuortium: sed u-
men non sit ita mentio de ipso, tum quia est passio
innominabilis, tum quia rarius accidit, tum quia non
ita causat incertitudinem prolis.

ARTIC. II.

*Virum vir teneatur ex præcepto vxorem fornicati-
tem dimittere?*

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod si
A teneatur ex præcepto vxorem fornicantem di-
mittere. Vir enim cum sit caput vxoris, tenetur res-
rem corrigere. Sed separatio a toro est industria
correctionem vxoris fornicantis. Ergo tenetur cum
a se separare.

¶ 2 Præterea, Qui consentit peccanti mortaliter,
ipse etiam mortaliter peccat. Sed vir retinet ux-
orem fornicantem, consentire ei videtur, ut in linea
dicitur *. Ergo peccat, nisi eam a se ejiciat.

¶ 3 Præterea, i ad Cor. 6. dicitur, Qui adhæret
meretrici, unum corpus efficitur. Sed non potest ali-
quis simul esse membrum meretricis & Christi, vi-
adem dicitur. Ergo vir vxori fornicanti adhærens mem-
brum Christi esse definit; & sic mortaliter peccat.

256

* Lib. 4.
fent. d. 35
§. E.

¶ 4 Præterea, Sicut cognatio tollit vinculum matrimonij, ita fornicatio separat à toro. Sed postquam vir nouerit consanguinitatem sui ad vxorem, mortaliter peccat, eam cognosens carnaliter. Ergo & si cognoscat vxorem postquam fecit ipsam esse fornicatam, mortaliter peccat.

SED contra est, quod dicit Gloss. * i. Cor. 7. quod Dominius permisit causa fornicationis vxorem dimittere. Ergo non est in præcepto.

¶ Præterea, Quilibet potest dimittere alteri quod in se peccauit. Sed vxor fornicando peccauit in vi-
tum. Ergo vir potest ei parcere, ut non dimittat.

RESPONDEO dicendum, quod dimissio vxoris fornicantis introducta est ad corrigendum vxoris cri-
men per talem pœnam. Pœna autem corrigenſ non
requiritur ubi emendatio iam præcessit. Et ideo si mulier de peccato pœnitentia, vir non tenetur eam dimittere. Si autem non pœnitentia, tenetur, ne pec-
cato eius consentire videatur, dum correctionem debita non apponit.

Ad primum ergo dicendum, quod peccatum fornicationis in vxore potest corrigi, non tantum tali pena, sed etiam verbis & verbere: & ideo si alias ad correctionem sic parata, non tenetur vir prædicanda pœnam, ad eius correctionem adhibere.

Ad secundum dicendum, quod tunc vir vxori con-
sentire videatur, quando eam tenet non cessantem à
peccato praterito. Si autem emendata fuerit, non ei consentit.

Ad tertium dicendum, quod ex quo de peccato fornicationis pœnituit, meretrix dici non potest: &
ideo vir ei se coniungendo, membrum meretricis no-
fit. Vel dicendum, quod non coniungitur ei quasi
meretrici, sed quasi vxori.

Ad quartum dicendum, quod non est simile: quia
consanguinitas facit, ut non sic inter eos vinculum
matrimoniale, & ideo carnis copula sit illicita.

Sed

* gloss. in-
tir. super
illud, vir
uxorem
nō dimis-
tat.

554 Sed fornicatio non tollit vinculum prædictum: & ideò actus remanet, quantum est de se licitus, nisi per accidens illicitus fiat, in quantum vir consentire turpitudini vxoris videtur.

Ad quintum dicendum, quod permisso illa est intelligenda per prohibitionis priuationem. Et sic contra præceptum non diuiditur: quia etiam quod cadit sub præcepto, non est prohibitum.

Ad sextum dicendum, quod vxor non tantum peccat in virum, sed etiam in seipsum, & in Deum. Et ideò vir non totaliter potest pœnam dimittere nisi emendatio sequatur.

ARTIC. III.

Vtrum vir proprio iudicio possit uxorem fornicatem dimittere?

257

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod pro prij iudicio possit vir uxorem fornicantem dimittere. Sententiam enim à iudice latam absque alio iudicio exequi licet. Sed Deus iudex iustus dedit hanc sententiam, ut propter fornicationem vi uxorem dimittere possit. Non ergo requiritur ad hoc aliud iudicium.

¶ 2 Præterea, Matth. 1. dicitur, quod Ioseph cum esset iustus, cogitauit occulte dimittere Mariam. Ergo videatur, quod occulte vir possit diuortium celebrare absque iudicio Ecclesie.

¶ 3 Præterea, Si vir post fornicationem uxori cognitam debitum ei reddit, amittit actionem, qua contra fornicariam habebat. Ergo denegario debet, qua ad diuortium pertinet, debet Ecclesie iudicium præcedere.

¶ 4 Præterea, Illud quod non potest probari, non debet ad Ecclesie iudicium adduci. Sed fornicationis crimen non potest probari: quia oculus adulterii obseruat caliginem, ut dicitur Iob 24. Ergo non debet iudicio Ecclesie prædictum diuortium fieri.

¶ 5 Præterea, Accusationem debet inscriptio præcedere, qua aliquis se ad talionem obliget, si in probatione